

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. Y.**, zastoupeného Mgr. Václavem Slukou, advokátem se sídlem Koněvova 128/1715, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2014, čj. MV-134642-3/SO/sen-2014, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2015, čj. 11 A 190/2014 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

I.

1. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 14. 8. 2014, čj. OAM-38584-17/DP-2013, zamítlo žádost žalobce o obnovu řízení ve věci prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

2. Žalovaný zamítl rozklad žalobce rozhodnutím ze dne 7. 11. 2014, čj. MV-134642-3/SO/sen-2014.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud usnesením ze dne 19. 1. 2015, čj. 11 A 190/2014 – 22, nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl žádost o ustanovení zástupce.

III.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností, podanou k poštovní přepravě dne 16. 2. 2015.

5. Stěžovatel připustil, že podal kasační stížnost až po uplynutí lhůty stanovené zákonem. Zástupce stěžovatele obdržel napadené usnesení dne 26. 1. 2015 a předal jej stěžovateli dne 29. 1. 2015. Stěžovatel udělil zástupci plnou moc k podání kasační stížnosti dne 16. 2. 2015. Původní plná moc nezmocňovala zástupce k podání mimořádných opravných prostředků, zástupce proto nemohl podat kasační stížnost např. na základě pouhého telefonického pokynu stěžovatele.

6. Na základě poučení v napadeném usnesení si stěžovatel byl vědom, že zmeškání lhůty nelze prominout, požádal proto o její prodloužení o období, kdy „*se nemohl zadání kasační stížnosti věnovat, neboť se byl nucen léčit*“. Doba léčení trvala od 29. 1. 2015 do 13. 2. 2015. Zdravotní indispozici stěžovatel doložil „*výměnným listem*“ vystaveným praktickým lékařem MUDr. P. M. dne 16. 2. 2015, který obsahuje text „*Domácí léčení 29. 1. – 13. 2. 15 pro dg X*“.

7. Napadenému usnesení stěžovatel vytkl nesprávné posouzení otázky jeho nemajetnosti a nedostatečné odůvodnění. Stěžovatel zdůraznil, že je cizinec a student, proto mu zákony České republiky neumožňují získat pracovní povolení.

8. Současně požádal o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost a ustanovení zástupce, a to nejlépe Mgr. Václava Sluku, který zastupuje stěžovatele zatím *pro bono*.

IV.

9. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

10. Usnesení městského soudu čj. 11 A 190/2014 – 22 bylo zástupci stěžovatele Mgr. Slukovi doručeno v pondělí dne 26. 1. 2015 (viz doručenka připojená k č. listu 24 spisu městského soudu). Lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula v pondělí dne 9. 2. 2015 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost odeslaná prostřednictvím držitele poštovní licence dne 16. 2. 2015 je tedy opožděná. Této skutečnosti si byl ostatně vědom i stěžovatel.

11. Nejvyšší správní soud neakceptoval stěžovatelem tvrzený důvod pro opožděnost kasační stížnosti. Lhůta pro podání kasační stížnosti je zákonnou procesní lhůtou s propadnými účinky, jejíž nedodržení má za následek ztrátu možnosti účinně provést tento procesní úkon.

12. Prominout lze za určitých podmínek pouze zmeškání lhůty stanovené soudem k dodatečnému odstranění vad včas podané kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, čj. 8 As 13/2012 – 38, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Soudní řád správní neumožňuje prominout zmeškání zákonné lhůty pro samotné podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. Předmětné ustanovení výslovně stanoví, že „*[z]meškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*“, a představuje tak zvláštní ustanovení vůči § 40 odst. 5 s. ř. s. Soud proto nemůže přihlídnout k žádosti o prominutí zmeškání lhůty obsažené v opožděně podané kasační stížnosti (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 9/2003 – 37, č. 68/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 5. 2005, čj. 1 Azs 127/2004 – 43, nebo ze dne 31. 8. 2011, čj. 6 Azs 26/2011 – 77).

13. Z kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel si byl nemožnosti prominutí lhůty vědom, zřejmě proto tvrdil, že žádá o „*prodloužení*“ lhůty. Fakticky se ovšem domáhal prominutí lhůty, neboť prodloužit by z povahy věci bylo možné pouze lhůtu, která dosud neuplynula (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2008, čj. 5 Afs 124/2006 – 68). Soudní řád správní ovšem nedává soudu žádný prostor ani pro prodloužení lhůty k vlastnímu podání kasační stížnosti, byť by byla taková žádost podána včas. Obdobně jako u prominutí lhůty zákon umožňuje pouze prodloužení lhůty k dodatečnému odstranění vad včas podané kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Prodloužení lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. však možné není.

14. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

15. S ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Takový postup by byl ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

16. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. března 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu